

ਬਾ-ਅਦਾਲਤ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਜ ਡਬਲਯੂ ਓਲਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕੌਮ ਈ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਿਮ ਐਲਏ, -ਜਵਾਬਦੇਹ.

1958 ਦਾ ਇਨਕੌਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 15।

ਇਨਕੌਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) — ਸੈਕਸ਼ਨ 10(1) ਅਤੇ 10(2) (X V)

— ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਖਰਚੇ — ਕੀ ਕਟੌਤੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ

ਲਾਭ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਜੋਂ

ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕੌਮ-ਟੈਕਸ

ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (2) (X V) ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਉਸ

ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਜਿੱਥੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 10

(2) (X V) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ

(1) ਭਾਵੇਂ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਆਊਟਗੋਇੰਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ

ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦਾ

2) (X V)।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ

ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ X I) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ 10 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ

ਹਵਾਲਾ , 1957:-

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। 6,800 ਜਾਂ ਤਾਂ

ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਏ ਸੀਟੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 (2) (X V) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ

ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਖਰਚ ਹੈ?

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਐੱਚ. ਐੱਲ. ਸਰੀਨ, ਅਤੇ ਕੇ.ਸੀ. ਸੂਦ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਡੀ.ਐਨ.ਏ ਵਾਥੀ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.-ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੱਚੇ ਉੱਨ ਅਤੇ ਧਾਗੇ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। 31 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1955-56 ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ, ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉੱਨ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ 22,000 ਪੌਂਡ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ "ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੋਟਾ" ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਉੱਨ ਦੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਸਰਸ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਂਤ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਈ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸ. ਬੀ. ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਨੇ ਉੱਨ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਕੁਝ ਕੋਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਵਿੱਚ ਮੇਸਰਸ ਜੇ ਸੀ ਗਿਲਬਰਟ, ਜਸਵੀਰ ਚੌਰ ਯਾਨੁਵਾਦਰ

ਲਿਮਟਿਡ, ਲੰਡਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ, 53 ਡੀ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਉੱਨ ਦੀਆਂ

37 ਗੱਠਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਤੀ ਪੈਂਡ ਡਿਲੀਵਰੀ ਸੀ.ਆਈ.ਐਫ.

ਲਿਵਰਪੁਲ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕੋਟਾ ਖਤਮ ਕਰ ਕੇ S.B. ਨਾਲ

ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਜਿਸ

ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਗੰਢਾਂ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ

ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਨ। ਅਤੇ ਜੋ

ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮੇਸਰਸ

ਜੇ.ਸੀ. ਗਿਲਬਰਟ, ਲਿਮਟਿਡ, ਲੰਡਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। S.B ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ. ਅਤੇ

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸੀ। 2 ਪ੍ਰਤੀ lb. ਅਤੇ S.B

ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸੀ। 2-3-6 ਪ੍ਰਤੀ lb.

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ S.B. ਨੂੰ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ. 2 ਪ੍ਰਤੀ lb. ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਨਾਲ
ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਐਸ.ਬੀ. ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ। 2-3-6 ਪ੍ਰਤੀ lb.,
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਦਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਖਾਤੇ
ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ
ਅੰਤਮ ਅੰਕੜਾ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। 6,800 ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਟੌਤੀ
ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ com ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922
ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੀ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਤੇ S.B. ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ
ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ "ਸੂਡੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ" ਦੇ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ, ਭਾਵ ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੋ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਲ ਦੀ
ਮਾਲਕੀ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਐਸ.ਬੀ. ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ
ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਸਿਰਫ "ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ"। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਰੁਤਬਾ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕੱਟਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਅਧੀਨ 6,800 ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਖਰੀਦ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਿਰਫ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਬੀ. ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 6,800 ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਕਮ ਕੋਟਾਧਾਰਕ, ਅਰਥਾਤ, S.B. ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਟੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 6,800 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 10(2) (xv)। 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਦੇ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਐਸ.ਬੀ. ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੜ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ। ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਸਨ, ਅਸਲ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। 6,800 ਜਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (xv) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਖਰਚ ਹੈ?"

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

'ਤੇ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੰਡੱਪਾ ਮੁਦਲੀਆਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

(1)। ਉਥੇ, ਏ, ਬੀ, ਸੀ ਅਤੇ ਡੀ ਨੇ ਕਪਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਵਪਾਰ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ

ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਫਰਮ ਨੇ ਆਪਣਾ

ਨਿਰਯਾਤ ਵਪਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਡੀ 5

ਫਰਵਰੀ, 1944 ਨੂੰ ਫਰਮ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮ ਨੂੰ ਏ, ਬੀ ਅਤੇ

ਸੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਹੇਠ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਵੀਂ

ਫਰਮ ਨੇ ਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕੋਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਫਰਮ ਨੇ ਪੂਰੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ

ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਡੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦਾ

ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ. ਫਰਮ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਕਮਾਂ ਅਦਾ

ਕੀਤੀਆਂ। 13,500 ਅਤੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਡੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਕੋਟੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਕੋਟਾ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਟਾਕ-ਵਪਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਓਬਿਟਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਰਯਾਤਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਰਯਾਤ ਕੋਟਾ ਖਰੀਦ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ:-

"ਕੋਟਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮਾਰਕੀਟਯੋਗ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਟਾ
ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਜੋਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕੋਟੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ
ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਨਿਰਯਾਤ ਖੁਦ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੋਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਟਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਕੋਟਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ
'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇ ਸਬਪਥੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਟਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਕੋਟੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਅਦਾ
ਕੀਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ
ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ
ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਮਦਰਾਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ
ਜਾਪਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਹ ਨਿਰਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1954 ਦੇ
ਪੈਰਾ 3 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਯਾਤ ਅਤੇ
ਨਿਰਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 3 ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ, “ਬਚਾਓ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ
ਵਿਅਕਤੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਣਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ
ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ * * ਆਰਡਰ ਦਾ ਪੈਰਾ 5(2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਹਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ
ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਨਿਰਯਾਤ
ਲਈ ਮਾਲ ਜਿਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ
ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ"। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਰਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ
ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ 37 ਗੰਢਾਂ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਰਚੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (xv) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਹਾਜ਼ੀ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਸਕੂਰ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ (1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।). ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਸਟੀਮਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਮਿਤੀਆਂ ਦਾ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀਆਂ ਦਾ ਆਯਾਤ ਸਿਰਫ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਿਲਪਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ। ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ "ਮਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਚਾਗਲਾ ਸੀ.ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਖਰਚਾ ਸੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (xv) ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਖਰਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਖਰਚਾ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਨਾ 272 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ:- ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਖਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਸ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 10(2)(xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਖਰਚੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ। ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ

ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਟੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਕੇ ਕਿਸੇ

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ

ਲਈ ਐਸ.ਬੀ. ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ। ਦਲੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,

ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗੀ, ਸਗੋਂ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ। ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉੱਨ ਦੀਆਂ 37 ਗੱਠਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਦਾ ਸਾਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਐਸ.ਬੀ.

ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ

ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਉਹ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਦਮ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਰੱਖੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੱਟਣ ਦੀ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਬਨਾਮ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਵਾਨ ਗਲੇਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਰੂਸ ਅਤੇ ਸਕੈਂਡੇਨੇਵੀਆ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਯੁੱਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ, 1915, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ। ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਗਤ ਦੇ £3,000 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ £1,074 12s 7 ਡੀ.ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ।

ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਰਕਮ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਸਟੈਮਡੇਲ, ਐਮ.ਆਰ. ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਰਕਮ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸਫ਼ਾ 238 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਦ ਰੋਲਸ—

“ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਉਸ ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਸਟ੍ਰੋਂਗ ਬਨਾਮ ਵੁਡੀਫੀਲਡ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਲਾਰਡ ਡੇਵੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਵੰਡ ਜਾਂ ਖਰਚਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ, ਨਿਰਮਾਣ, ਸਾਹਸ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ
ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ, ਨਿਰਮਾਣ, ਸਾਹਸ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ
ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਹੈ।

ਦਰਅਸਲ, ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ
ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਕੂਟਨ, ਐਲ.ਜੇ., ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਹ
ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ
ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਸਿੱਖਿਅਤ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਇਸ ਆਬਜ਼ਰਕਮ-ਟੈਕਸ, ਸਿਮਲਾ ਵੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿੱਤ
ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮੰਤਰੀ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਓਨਟਾਰੀਓ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਨਾਜ਼ਾਇਜ਼
ਆਵਾਜ਼ਾਈ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੁਨਾਫਾ ਸੂਬੇ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

(ਡੋਮੀਨੀਅਨ) ਇਨਕਮ ਵਾਰ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1917 ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)

ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਆਮਦਨ" ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਵਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ

ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹੈਨਾਨ ਅਤੇ ਫਾਰਨਸਵਰਥ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ

(1952 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਿੱਚ, ਵੌਨ ਗਲੇਨ ਦੇ ਕੇਸ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ

ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ

ਹਨ: -

“ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ

ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਬਾਅਦ
ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਮ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਵਪਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ
ਹਨ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਜੋਖਮ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ ਦੇ
ਅਸੰਗਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ
ਵਜੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਚਿਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ,
ਭਾਵੇਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ। ”

ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ
ਕਰਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ
ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ
ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਖਰਚੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (xv) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ
ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ
ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ
ਸੀ ਜਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਇਹ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ
ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ
ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ- ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਜੋਂ
ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ
ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ
ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਆਦਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਚਾਗਲਾ ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਹਾਜ਼ੀ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਸਕੂਰ ਬੁਦਰਜ਼ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸਾ ਖਰਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ, ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 6,800, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਬਿਨਾਂ ਉੱਨ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਪੈਰਾ 3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੋਟਾ ਨਿਰਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ ਦਾ। ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਸ.ਬੀ. ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਮੁੜ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੱਚੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਜੇਕਰ ਬੰਬੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਆਊਟਗੋਇੰਗ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁੱਲ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(2)(xv) ਦੇ ਅਧੀਨ
ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ
ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 10(2)(xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਧਾਰਾ
10(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਨਾਫ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ
ਆਊਟਗੋਇੰਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਨਾਫ਼ੇ
ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 10(2)(xv) ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ
ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਂ ਖਰਚ ਕੀਤੀ
ਗਈ ਖਰਚ ਦੀ ਇਕਾਈ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ
ਆਊਟਗੋਇੰਗ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ
ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ
ਵਕੀਲ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ
ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਸ਼ਾਮਲ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ

ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਨੋਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।